

अंबासुमित्रयेति क्रियमाणमितिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ गतासुर्गतासुरिव ॥ १३ ॥ १४ ॥ शरभूतः शरैर्व्याप्तशरीरत्वाच्छररूपप्राप्तः अस्तंब्रजन् भास्कर इव ॥ तत्तद्व्रजनिः
सरद्रुधिरव्याप्तशराः किरणस्थानीयाः ॥ १५ ॥ अब्रुवतोपि यस्यरुजा व्यथा ॥ दृष्ट्या रागेण अन्ययामुखशोभयाचसूच्यते ॥ दृष्टीत्यनेन दर्शनशक्तिमत्त्वं सूच्यते ॥ १६ ॥

उपालंभनशक्ष्यामिसोदुमंवासुमित्रया ॥ इहैवदेहंत्यक्ष्यामिनहिजीवितुमुत्सहे ॥ ११ ॥ धिङ्मादुष्कृतकर्माणमनार्यमल्लतेत्यसौ ॥
लक्ष्मणः पातितः शेतेशरतल्पे गतासुवत् ॥ १२ ॥ त्वं नित्यं सुविषण्णं मां आश्वासयसि लक्ष्मण ॥ गतासुर्नाद्यशक्तोऽसि मामार्तमभिभा
षितुं ॥ १३ ॥ येनाद्यबहवो युद्धे निहताराक्षसाः क्षितौ ॥ तस्यामेवाद्यशूरस्त्वं शेषे विनिहतः शरैः ॥ १४ ॥ शयानः शरतल्पेऽस्मिन्सशोणि
तपरिस्रुतः ॥ शरभूतस्ततोभासिभास्करोऽस्तमिव व्रजन् ॥ १५ ॥ बाणाभिहतमर्मत्वान्नशक्रोषीहभाषितुं ॥ रुजाचाब्रुवतो यस्य दृष्टिरा
गेण सूच्यते ॥ १६ ॥ यथैव मां वनं यांतमनुयातो महाद्युतिः ॥ अहमप्यनुयास्यामि तथैवैनं यमक्षयं ॥ १७ ॥ इष्टबंधुजनो नित्यं मां च नि
त्यमनुव्रतः ॥ इमामद्यगतोऽवस्थां ममानार्यस्य दुर्नयैः ॥ १८ ॥ सुरुष्टेनापि वीरेण लक्ष्मणेन न संस्मरे ॥ परुषं विप्रियं चापि श्रावितं तु कदा
चन ॥ १९ ॥ विससर्जैकवेगेन पंचबाणशतानियः ॥ इष्वस्त्रेष्वधिकस्तस्मात्कार्तवीर्याच्च लक्ष्मणः ॥ २० ॥ अस्त्रैरस्त्राणि यो हन्याच्छ
क्रस्यापि महात्मनः ॥ सोऽयमुर्व्याहतः शेतेशमहार्हशयनोचितः ॥ २१ ॥ तंतुमिथ्याप्रलप्तं मां प्रधक्ष्यति न संशयः ॥ यन्मयानकृतो राजारा
क्षसानां विभीषणः ॥ २२ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते सुग्रीवप्रतियातुमिवाहसि ॥ सत्वहीनं मयाराजन्नावणोभिभविष्यति ॥ २३ ॥ यमक्षयं यमगृहं या
स्यामीत्यन्वयः ॥ यथायं मात्रादिषु स्नेहमपर्यालोच्यैव मामनुगतस्तथाहमपि तत्स्नेहं त्यक्त्वा नुयास्यामीति भावः ॥ १७ ॥ इष्टबंधुजनो यस्य सः ॥ १८ ॥ विप्रियमहितं कदाचन श्रावि
तंतु इति न संस्मरे न स्मरामीत्यर्थः ॥ १९ ॥ यएकवेगेन पंचबाणशतानि विससर्जकार्तवीर्यस्तस्मात्कार्तवीर्यात्सहस्रबाहोरयं द्विबाहुरेकेन वेगेन तावतो बाणान् विसृजन्नधिक इत्यर्थः
॥ २० ॥ २१ ॥ विभीषणो राजा न कृत इति यत् यतस्तस्मात्तद्विभीषणमभिषेक्ष्यामीति मिथ्याप्रलप्तं प्रलपितं मां प्रधक्ष्यति ॥ २२ ॥ सत्वहीनं शोकवतामया बलहीनं ॥ २३ ॥